

Victor, 27 år, har en haft en god opvækst, men med udfordringer

Han har stammet fra han var lille og har en ADHD-diagnose, så opvæksten har været præget af store hindringer, hvor han er blevet mobbet. Alligevel fandt han fællesskabet til sidst.

Af Erling Jensen, Blæsbjerghus.

Nu har Victor lyst til at komme ud af sit skjul og banke papegøjen væk. Stammen skal ikke længere holde ham fastlåst, nu vil han have udvidet sin horisont noget mere.

Fra maj har han gået til undervisning hos logopæd Marc Egede i Haderslev.

- Jeg kommer hos Marc en gang i ugen 1-2 timer, og der bliver trænet og øvet i vejrtrækningen, og jeg lærer at anvende teknikker, så jeg kan få sagt tingene.

- Jeg boede i min barndom i Erritsø ved Fredericia. Havde problemer med hørelsen, som gjorde jeg fik tildelt en specialpædagog. Det viste sig så, at stammen havde jeg også fået. De første skoleår gik jeg i en specialklasse, hvor vi var seks børn i klassen med to lærere, så det var nogle gode år. Det var behageligt, at vi var så få i klassen, og vi havde gode lærere, som kunne hjælpe os meget.

Ungdomsbillede.

Kom fra 5.-8. klasse i en almindelig klasse

Man mente Victor var for faglig dygtig til specialklassen, så i 5. klasse kom han i en almindelig klasse med godt 20 børn, og det blev noget af en omvæltning for ham.

- Alle følelser sad uden på tøjet, og stammen fyldte meget, og jeg havde kraftige blokeringer. Men alligevel fandt jeg min vej igennem skoletiden. Der var selvfølgelig en del udfordringer, men hvad der ikke slår dig ihjel, gør dig stærkere.

Han valgte så i 9. klasse at tage på efterskole og ser tilbage på den beslutning som den bedste han kunne tage på det tidspunkt.

- Jeg fandt det fællesskab som jeg manglede i folkeskolen, og det gav lysten til at være med i det sociale samvær vi havde på skolen. Jeg gik på Vrigsted Efterskole, som var en efterskole for ordblinde, så der var plads til forskellighed.

Efter efterskolen blev hverdagen aldrig rigtigt det samme. Victor savn meget det fællesskab, som man havde der; det var ikke nemt at slippe igen. Han forsøgte med en teknisk 10. klasse, for samtidigt at kunne tage et grundforløb, da han ikke vidste, hvad han ville, men det lykkedes aldrig rigtigt, da han havde en uheldig oplevelse med en lærer, som ikke mente han havde tiden til ham på grund af stammen.

- Men det var første kig ind i lageroperatøruddannelsen, frøet var sået, men ikke klar til springet endnu.

Årene gik og Victor prøvede lidt frem og tilbage med forskellige uddannelser. Først var det bager, men det var ikke helt ham, så blev det til produktionsskole hvor han kom på smedelinje.

- Det endte med, at jeg kom i praktik som VVS, og senere tilbudt en læreplads. VVS-uddannelsen synes jeg var utrolig spændende, og den gav mig nogle gode år på cv'et, men heller ikke denne gang lykkedes det. Lærepladsen var ikke den bedste, og manglede en del erfaring, og det knækkede mig til sidst, så jeg måtte stemple ud af livets hamsterhjul for en periode i en alder af 20 år.

Han valgte at søge en ny læreplads, og der var rigeligt at tage fat på, men synes også han manglede en del faglig viden. Så han kunne mærke, at den samme lyst for uddannelsen ikke helt var der, og valgte så at trække stikket med to år igen.

Det videre erhvervsforløb

Det blev så til en periode, hvor Victor var på dagpenge.

- Heldigvis tilbød min fagforening mig et seks ugers job rettet forløb ind for lager og interessen for dette var der stadig. Ved et tilfælde så jeg et stillingsopslag, som lager- og logistikelev ved Forsvaret, og valgte at søge denne. Var så heldig at komme til jobsamtale, men havde ikke forventet at få den læreplads. Den 1. februar 2017 trådte jeg ind ad porten ved flyvestation Karup. Og det blev starten på karrieren.

Han har nu arbejdet hos Forsvaret i seks år, og har taget sin værnepligt på Bornholm i Rønne.

- De første år ved Forsvaret var i Karup, men jeg arbejder nu i Vojens hvor jeg sidder på Forsvarets hoveddepot som driftsassistent på logistikområdet. Jeg bliver udfordret dagligt, da jeg aldrig rigtig ved, hvad jeg møder ind til. Er blevet tilbudt at starte på merkonomuddannelse, og den udfordring tager jeg gerne imod. Det havde jeg sikkert ikke gjort tidligere.

- Jeg snakker med mange mennesker i løbet af en arbejdsdag, og der kan jeg mærke, at jeg er på overarbejde. Men efter jeg er begyndt til talepædagog, kan jeg mærke friheden og roen i at snakke med andre mennesker.

Victor er nu 27 år og synes efterhånden, at han har en god tilværelse. Han er single og fritiden går med at træne i fitnesscenter og spille discgolf med vennerne.

Hjælpen til stammere skal prioriteres højere

Samtalerne med Marc Egede har gjort, at Victor gerne vil være med til at fortælle om mit liv som stammer.

- Det er væsentligt for mig, at andre der er udfordret med at stamme, får en tro på, at det kan lykkes at få en bedre tilværelse. At man stammer, bliver ikke prioriteret så højt, og det er derfor også væsentligt, at vi markerer os, så stammeundervisningen bliver prioriteret bedre. Det er væsentligt, at mennesker der stammer, får et bedre liv med den rette vejledning, lyder det fra Victor Burmeister, der ser frem til at få gennemført merkonomuddannelsen.